

چگونه فرزند اول خود را تربیت کنیم؟

یک روانشناس گفت: فرزندان یک خانواده کاملاً شبیه به یکدیگر نیستند و ممکن است دارای خصوصیات و روحیات منحصر به فردی باشند.

یک روانشناس گفت: فرزندان یک خانواده کاملاً شبیه به یکدیگر نیستند و ممکن است دارای خصوصیات و روحیات منحصر به فردی باشند.

محمدباقر حسنونند روانشناس و مشاور در گفت‌وگو با خبرنگار حوزه ازدواج و خانواده گروه اجتماعی باشگاه خبرنگاران جوان، درباره نحوه تربیت فرزند اول اظهار کرد: فرزندان یک خانواده کاملاً شبیه به یکدیگر نیستند و ممکن است دارای خصوصیات و روحیات منحصر به فردی باشند.

این روانشناس بیان کرد: والدین به اولین فرزند خود توجه بیشتری می‌کنند و با او بیشتر حرف می‌زنند، در مقابل از او توقع و انتظارات بیشتری هم دارند فرزندان اول و دوم از نظر شخصیتی با یکدیگر متفاوتند. برخی از این تفاوت‌ها به دلیل روش تربیتی متفاوتی است که والدین در پیش می‌گیرند و بخشی هم به خود بچه‌ها مربوط است.

او با بیان اینکه فرزند اول خانواده به دنیا می‌آید پدر و مادر بسیار خوشحال هستند و فرزند نیز خود را بهترین و استثنایی‌ترین بچه می‌داند، افزود: این احساس به دلایل مختلفی به وجود می‌آید که اولین آن به دلیل بی‌تجربگی آن‌ها در روند رشد کودکان است.

حسونوند تأکید کرد: معمولاً والدین می‌خواهند بهترین والدین باشند آن‌ها در ابتدا با خود می‌گویند من کاری می‌کنم که فرزندم بهترین باشد و در تربیت او مانند بقیه پدر و مادرها رفتار نمی‌کنم، در صورتی که ماهیت پدر و مادری یک چیز است: تربیت و پرورش روحی و جسمانی همه‌جانبه فرزند.

این روانشناس با بیان اینکه بعضی والدین به فرزند اول خود حساسیت بیش از حد نشان می‌دهند و از او توقع بیشتری دارند، گفت: نمی‌توان به این دلیل که پدران و مادران بی‌تجربه هستند به آن‌ها حق داد که هر طور خواستند با فرزند اول رفتار کنند و هر تجربه‌ای را با هر آزمایشی می‌خواهند با فرزند اولشان به دست آورند.

او ادامه داد: گاهی والدین به فرزندان خود ضربات جبران‌ناپذیری می‌زنند که باعث از بین رفتن مقطعی از زندگی فرزندشان می‌شود، مثلاً فرزندی که در دوران بلوغ است و والدینی که هیچ تجربه‌ای ندارند و حساسیت شدیدی در تربیت فرزندشان به خرج می‌دهند تمام این مسائل باعث می‌شود که فرزندشان را بدون این که بخواهند آزار دهند و نتوانند در این دوران به او کمکی کنند و با او دوست باشند.

حسونوند تصریح کرد: همه والدین باید باورش‌شان را تغییر دهند آن‌ها باید بدانند هر چقدر باکفایت باشند تجربه کافی ندارند و امکان دارد خطا کنند. اگر با این دید به تربیت فرزندانشان بپردازند همیشه دقت کافی را در رفتارهایشان به خرج می‌دهند.

این روانشناس افزود: زندگی یعنی تجربه و هر کس که دارای تجربیات بیشتری باشد بیشتر زندگی کردن را آموخته است والدین باید بدانند هر تجربه‌ای برای چه سن و چه شرایطی است و این که بعضی از تجربیات هزینه‌های زیادی دارند که به تجربه کردنشان نمی‌ارزند، اما نباید فرصت تجربه کردن را از فرزندان خود بگیرند.

او با اشاره به اینکه ابتدا دوست فرزند خود سپس مراقب فرزندتان باشید، گفت: بچه‌ها بیشترین رفتارها را از دوستان خود می‌آموزند پس اگر شما بتوانید یک دوست و یک مشاور خوب برای فرزندتان باشید بیشتر از یک مراقب و محافظ به او کمک کرده‌اید.

حسونوند گفت: اگر اشتباهی کردید و بعداً متوجه شدید که رفتارتان اشتباه بود از فرزندتان معذرت خواهی کنید با این

کار او را شرمنده کرده و این جسارت را به او می دهند که او نیز از رفتار های بد خود عذرخواهی کند.

این روانشناس اظهار کرد: فرزندان را در مقابل اشتباهاتشان تحقیر و از کار های خوب او در میان خواهر و برادرانش تعریف و او را تشویق کنید همچنین به جای مقایسه فرزندان را با هم، به مقایسه رفتارشان با آن ها پردازید.

او خاطرنشان کرد: همیشه در حال آموختن و مطالعه و مشورت با افراد کاردان در زمینه تربیت فرزندان باشید تا بتوانید از راهکار های جدید بهره ببرید و اشتباهات خود را برطرف کنید.